

**İyi
Düşün
Mutlu
Yaşa**

© 2022, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151-400-0

Sertifika No: 75092

<i>Hayat Yayınları</i>	: 733
<i>Başarı Dizisi</i>	: 154
<i>Kitabın Adı</i>	: İyi Düşün Mutlu Yaşa
<i>Yazarı</i>	: Zekeriya Efiloğlu
<i>Yayın Editörü</i>	: Erol Şahnacı
<i>Kapak ve İç Tasarım</i>	: Hayat Yayınları
<i>Baskı Yeri ve Tarihi</i>	: İstanbul, 2024
<i>Baskı ve Cilt</i>	: Alioğlu Matbaacılık

Orta Mahalle Fatin Rüştü Sokak No: 1/3-A

Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0 212) 612 95 59

Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96

www.hayat yayinlari.com - e-posta: hayat@hayat yayinlari.com

✂ /hayatyayinlari 🌐 /hayatyayinlari

ZEKERİYA EFİLOĞLU

**İyi
Düşün
Mutlu
Yaşa**

ZEKERİYA EFİLOĞLU

28.03.1972 tarihinde Ordu ilinin Akkuş ilçesinde doğdu. Ünye Anafartalar İlkokulu'nu ve yatılı olarak Samsun/Lâdik Akpınar Öğretmen Lisesi'ni bitirdi. Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi'nden 1993 yılında mezun oldu. Şanlıurfa'nın Halfeti ilçesindeki Hilallı İlköğretim Okulu'nda, Birecik ilçesindeki Yunus Emre İlkokulu ve 100. Yıl İlkokulu'nda, Gaziantep'teki Şehit Karayılan İlköğretim Okulu'nda öğretmenlik yaptı. Daha sonra Fatih Sultan Mehmet İlköğretim Okulu, Gaziantep Öğretmenevi ve ASO'da müdürlük görevine getirildi. Ahmet Yesevi Üniversitesi Eğitim Yönetimi ve Denetimi alanında yüksek lisans yapan Efiloğlu, Gaziantep/Şahinbey ilçesi Gülşen Batar Anadolu Lisesi'nde müdürlük yaptıktan sonra Büyükşehir Belediyesi'nde Gençlik Hizmetleri ve Spor Daire Başkanı olarak görev yaptı.

Gaziantep Metropol ve Gaziantep 27 gibi yerel gazetelerde ve bazı kamu gazetesi sitelerinde köşe yazıları yazdı. Bunun dışında Bahar TV'de Dönemeç, Kanal 5'te Ahde Vefa ve Yansımalar programlarını hazırlayıp sundu. Yine kendisinin hazırlayıp sunduğu, yaklaşık bir yıl süren radyo programı da oldu. Türkiye Yazarlar Birliği Gaziantep Kurucu Başkanlığı görevini yürüttü. Gaziantep Öğretmenevi ve ASO Müdürlüğü görevindeyken üç yarışma düzenledi. Bunları "Yapraktaki Damlalar", "Bir Şiirdir Öğretmen" ve "Sana Emanet" adlı kitaplarla basılı hâle getirdi. Bir edebiyat sitesinin Antoloji 1, 2 ve 3 kitaplarını çıkaran Efiloğlu, hâlen gençlik ve gelecek, aşk ve sevgi ekseninde gençliğin duygusal problemleri ve aile içi iletişim konuları hakkında seminerler vermeye devam etmektedir.

Evli ve üç çocuk babasıdır...

Zekeriya Efiloğlu Kitaplığı

Roman

- Aşkın Peşinde (Hayat Yayınları-2016)
- Kalbime Yazdım Seni (Hayat Yayınları-2017)
- İkimiz İçin (Hayat Yayınları-2017)
- Mandalina Çekirdeği (Hayat Yayınları-2018)
- Annemi Beklerken (Hayat Yayınları-2018)
- Yalnız Değilim Tek Başımayım (Hayat Yayınları-2022)
- Kadın Ağlarsa (Hayat Yayınları-2023)
- Yapay Zekâ Geri Sayım 2045 (Gençlik Romanı, Hayat Yayınları-2024)

Deneme

- Sana Yazdım (Beka Yayınları-2005)
- İçimizdeki Hayat, Deneme (Ark Yayınları-2008)
- Bana Aşkımızı Anlat (Hayat Yayınları-2015)
- Olduğum Gibi Sev Beni (Hayat Yayınları-2016)

Manevi ve Kişisel Gelişim

- Eğitim Her Kapıyı Açar (Beka Yayınları-2007)
- Kendine Bir İyilik Yap (Hayat Yayınları-2019)
- Sen Çok Özelsin (Hayat Yayınları-2020)
- İyi Düşün Mutlu Yaşa (Hayat Yayınları-2022)
- Sadece Allah'tan İste (Hayat Yayınları-2024)

Şiir

- Dipnot Düştüm Sadece (Beka Yayınları-2008)
- Sustunuz (Beka Yayınları-2009)
- Aşk(l)a Yürümek (Beka Yayınları-2010)
- Yosun Gözlüm (Ark Yayınları-2013)
- Can Tanem (Hayat Yayınları-2016)

Gençlik

- Çantamda Ne Var? (Genç Hayat-2024)
- Geçidin Ucundaki Kedi (Genç Hayat-2024)
- Uzaylı Niro (Genç Hayat-2024)

Öykü

- Eşim İsterse Olur (Hayat Yayınları-2018)
- Yüreğim Toroslarda Kaldı (Ark Yayınları-2013)

İÇİNDEKİLER

Başlarken	11
İyi Düşün Mutlu Yaşa	19
Çocukluğumun Kurtarılmaya İhtiyacı Var	31
Manevi Motivasyon	41
Hayat Bir Düş Uykusu	57
Gönül Haneni Rahatlatacak Esintiler	67
Koşuşan Atlar Gibi Sözcükler Sakladım	79
Kaht-ı Rical	89
Allah Kimin Yanındaysa O Kazanır	95
Duyguların Raksı	105
Kurtuluş Reçetesi	111
İyilik Yapmak Ruhu Güzelleştirir	121
Bizi Gömmeye Çalıştılar, Oysaki Tohum Olduğumuzu Bilmiyorlardı	131
Çok mu Yoruldun?	139
Simurg	153
Moralin Yüksekse Asla Düşmezsın	163
Çağrılınca Gelmeyenlerden Olma	173
Yirmi Dört Saat Farz Olan Amel	179

Cemre Düşsün Kaleme.....	187
Ben Geldim Seninle Gitmek İçin.....	195
O Döndü Sen Hâlâ Gelmedin.....	201
Bakış Açını Değiştir Mutluluğu Yakala	209
Önemli Olan Yola Çıkmak Yolda Olmak Yolcu Olmak Yoldaş Olmak	221
Çağırıldığın Yerden Erinme.....	227
Karanlığa Küfretmek Kolay Zor Olan Bir Mum Yakmak ..	233
Hayat Bir Deniz; Çabalamadan Karşıya Geçilmez.....	239
Gerçeğin Resmini Fotoğraflamak.....	251
İletişim, Reklam, Biraz Değişim	257
Sonsöz.....	269

Mucizelere inanın.
Hayatın sürprizlerine açılın.
Kalbinizi iyilikle yıkayın.
Güzel sevmeyi güzel bakmayı güzel düşünmeyi öğrenin.
Gördüklerinize aldanmayın.
Her duyduğunuza inanmayın.
Kafanızda kurduklarınıza kanmayın.
Her davranışı sizinle ilgili sanmayın.
Her söze her harekete alınmayın.
Esnek olabilmeyi, uyumlu davranmayı öğrenin.
Sakin kalmayı bilin.
Unutmayın!
Verdiğini alarak, aldığını vererek yaşıyor insan.
Verdiğinizde almak için hesap tutmayın.

Başlarken

Çocukluğuma dair hatırladığım en eski şey, rahmetli dedemin bayramda verdiği harçlıktı. Daha sonra da vefat ettiğini ve cenazeye katılmak için bayağı bir yürüdüğümü hatırlıyorum. Bir gözü kahverengi bir gözü maviydi ama sevgiyle bakardı.

Ünye’de otururken arada köye gider orada kalırdım. Bir gün ahşap evimizin arkasında bulunan kolonların üzerinden dayımın oğlu Veli ve Mehmet’le atlama yarışması yaparken kendimi birden tezeklerin üzerinde bulmuştum. “Anneanne!” diye ağladığımı hatırlıyorum. Meğer alnım yarılmış ve sağ bileğim çıkmış. Apar topar beni Ünye’ye götürdüler. Rahmetli dayım karda kışta beni Dumantepe’ye kadar taşımış, yalvar yakar bir arabayla anlaşılmış öyle gidebilmişiz. O zamanlarda araba bulmak hele hele iki metreyi bulan karda çok mümkün değildi.

Annem, yarılmış alnımı görünce, “Oğlumun yakışıklılığı bozuldu.” diye ağlamış, alnıma dört dikiş atılmıştı. Güya iyi bir çıkıkçı bulmuşlar, o da bağırta bağırta kolumu çekmiş, fakat ya çok çektiğinden ya da az çektiğinden yerine oturtamamıştı.

Ağabeyimle sürekli evin dışında oyun oynar, eve girmek istemezdik, çünkü babamla annem durmadan kavgı ederdi.

Ağabeyim mahallenin çocuklarıyla kavga ederken ben korkar, “Abi seni dövecekler.” diye oturur ağlardım. O da gelir bir tane de bana vururdu.

Sünnet olduğumuzda biriken paraları babam aldı, kendince masrafları karşıladı. Bana düşen çok az bir miktarla da Trabzonspor forması alacakken bulamadım Fenerbahçe forması aldım ve sıkı bir Fenerbahçeli oldum.

Veterinerin arkasında Gazi Mahallesinde otururduk. Mahallede tipitip oynar, boru ile külâh yapıp birebirimizi kovalar, çember çevirir, ırmak kenarında çelik çomak oynar ama en çok da futbol oynamaya bayılırdık. O yüzden Ünyespor altyapısına yazılıp formalarla ilk antrenmana çıktığımda geleceğin futbolcusu olacağım sanmıştım.

Mustafa amcam evimize gelip kaldığı zamanlarda çantasında bulunan deste deste 10'luk paralardan birer tane aşırırdım. Yıllar sonra bile itiraf etmek çok zor olmuştu.

Ünye iskelesinde Teksas, Tommiks, Kızılmaske gibi kitapların üzerine belirli mesafeden para atılır, para üzerinde kalırsa o kitap o kişinin olurdu. Üzerinin cila ile cilalanması gerektiğini bunun da bir kumar olduğunu birçok kitap kaybettikten sonra anladım.

Futbol aşkına Ünye Lisesinin bahçesinden atlarken, bu sefer de sol kolumu iki yerinden kırmış uzun süre alçıda dolaşmıştım. Annem, “Yavuz it yarasız durmaz.” demişti. Haklıydı.

Babam, Ünye Çimento Fabrikasında çalışırken arada beni de oraya götürürdü. Öğlen aralarında oraya yakın bir ırmak vardı, beni de orada yüzdürürdü. Bir gün başımı suya soktu ve bastırdı, uzun bir süre suyun içinde havasız kaldım. Ben ölüyorum zannederken onlar kahkahalarla gülüyordu.

Anafartalar İlkokulunda okurdum. Okula giderken babamdan harçlık isterdim ama alamazdım. Bir gün yirmi lira için yarım saat peşinden Hamboğazına kadar gidip ağladığımı bilirim.

Sesimin güzel olduğunu söylediklerinde sokağa yakın merdivene oturur, 'Ayağında Kundura' türküsünü söyler, birilerinin gelip beni keşfedeceğini düşünürdüm.

Kur'an kursuna gittiğimizde aralarda ve çıkışlarda iskelenin yanında metrelerce dalgalara aldırmadan yüzmeye çalışırdık ta ki arkadaşımız Muhsin, Ünye sahilinde denizde boğulana kadar.

Konak ve Belediye sinemaları en uğrak yerlerimizdi. Çoğu zaman kaçak sinemaya girer çoğu zaman da biletçiye mahsun mahsun bakar, bizi filme alması için yalvarırdık. Abim nereden buluyorsa para bulur girer ama ben dışarıda kalırdım. Cüneyt Arkin filmlerine bayılırdım. Ballandıra ballandıra kaç tane izlediğimizi birbirimizle yarıştırdık.

Yaz tatillerinde köyde hayvan otlatmaya gider çoğu zaman aç kalırdım. Neden bilmiyorum köy yemeklerini çok sevmezdim. Un hellesi (Örmeç) en favori yemeğimizdi. Babaannem Pazar ekmeği denilen cumartesi günü Akkuş pazarından alınan ekmeği seleye koyar tavana asardı ama biz her seferinde gizlice onu bulur ve yerdik. Mısır ekmeği yemek istemiyordum.

İlkokul 4. sınıftan 5. sınıfa geçtiğimiz yaz babam köye taşınmaya karar verdi. O kadar çok kavga ediyorlardı ki tahammül edilecek gibi değildi. Futbolculuk ve sanatçılık hayalim sona ermişti.

Ailem köye ev yapmaya karar verdi. Yeni bir hayat başlamıştı ama ebeveynlerimiz hâlâ eski defterleri karıştırıyordu. Evin

çatısının yapıldığı bir gece annem bizi bırakıp gitti. Oysa “Bizi bırakma.” demiştim ama beni dinlemedi. Ondan sonra da hiçbir şey eskisi gibi olmadı.

Köyde bir alt sınıfları okutarak 5. sınıfı bitirdim. Öğretmenlerimiz Süleyman Bektaş ve Ali Batmaz bizi sınavlara hazırladı. Samsun Lâdik Akpınar Öğretmen Lisesini bu şekilde kazandım. Öğretmen olunca onları çok aradım ama bulamadım. Hatta Süleyman öğretmenin köyüne mektup bile yolladım.

Altı sene boyunca babam hiç ziyaretime gelmedi, para göndermedi, bir elbise dahi almadı. Okulun verdiği Sümerbank elbiselerle ve kara lastik ayakkabılarla ortaokulu ve liseyi okudum.

Annem, ilk ziyaretime geldiğinde süveter getirmişti. Ben de onu eve götürdüğümde üvey annem beni maşa ile dövmüş babam tarafından annemle görüşmem yasaklanmıştı. İkinci gelişinde görüşmeye cesaret edemediğim annemi bir daha 10 yıl sonra askere giderken görebilecektim.

Lise sonda ARA Akut Romatizmal Ateş hastalığına tutuldum. Aylarca tir tir titredim. Aspirinler ve iğnelerle zor kendime geldim. Yolda bile yürüyemiyordum. Doktorun 1 günlük raporunu 11 gün yapıp eve kaçtım. “Hastaneye gitmem lazım.” diye yalvardım, fakat götüren olmadı. “Kalk sen git!” dediklerinde annemin üvey, babamın da başka bir insan olduğunu daha iyi anladım. Daha on yaşındaydım. Sultanbeyli’den yol bilmez yordam bilmez bir şekilde sadece gidiş dönüş bilet parasıyla Kartal Devlet Hastanesine gittim. Kalp kapacıklarım kireçlenmesin diye 25 yaşına kadar her ay penadur iğnesi vuruldum.

Lise sona gelince sınavlarda tercih için hukuk okumam gerektiğini düşünürken, “Devlet burs veriyor ailem beni okutmaz.” diye hissettiğimden ilk 10 tercihime öğretmenlik yazdım. Sınavlar açıklandığında babam, “Benim seni okutacak param yok.” dedi. Keşke yanılıyordum. Ben de sadece yol parası istedim ve Burdur Eğitim Fakültesine gittim. Orayı da puanım yüksek olmasına rağmen gece bölümü var diye seçtim. Gündüz çalışır gece okurum diye düşündüm.

İlk burs gelene kadar 4,5 ay bekledim. Çoğu zaman aç çoğu zaman öğün geçirerek hayatıma devam ettim. Yurdun verdiği kuponla ekmek alır koşuştta gizlice yerdim. Çoğu zaman su yerine gözyaşlarımı katık ettim. Üniversite de bir şekilde bitti.

Ağabeyimin ilk şiirlerini okuduğumda şiir yazmaya karar vermiştim. Sonra bir hayli şiir yazdım.

Öğretmen olduğumda yol parasını babam vermeyince üvey annemin altınlarını borç olarak aldım. Ara tatilde geri vermedim diye çıkan kavgadan sonra babam tarafından evden kovuldum. Ne babama ne de anneme isyan etmedim.

Birecik’te öğretmenlik yapıyorken sıra arkadaşım Nurullah’ın şehit edildiğini öğrendim hem de 36 kurşunla. Ben de Tunceli’de asteğmen olarak askerlik yaptım. Benimle birlikte askere gelen arkadaş üniversitelerde sol eylemlere katıldığı için askerliğini üst bölgesinde geçirirken ben 11 ay dağlarda gezdim. Dizlerim şişti, romatizmam çoğaldı, yine de devam ettim.

Kendi imkânlarımla evlendim. Babam nikâhımda sadece yedi gramlık bilezik taktı. Katılımcı olarak da benim taraftan üç kişi vardı. Evlilikte üç çocuğum oldu.

İlk mikrofonu elime aldığımda tir tir titriyordum. Sonra bir yıl radyo programları yaptım.

Kendi hazırlayıp sunduğum TV programlarına iki yıl devam ettim.

Eşim başörtülü olarak öğretmenlik yapmaya çalışıyordu. Onun davasına destek olmak için savunmalar yazdım, kitaplar okudum, o zamanki bilgilerimle mahkeme dosyaları hazırladım, hiçbir avukatımız yoktu çünkü. Daha sonra tüm mağdurlara yardımcı olmaya gayret gösterdim.

İnsanların içinde konuşamam derken sendika başkanı oldum ve 7 yıl bu görevi sürdürdüm. Türkiye’de ilk sendika binasını aldım. Ayrılınca kasada yüklü miktarda para, araba, bina ve 10 kat büyüttüğüm üyeleri bıraktım. On binlerce kişiye yardımım dokundu. Kapımdan girene “Kimsin?” diye sormadım. Dostlarım beni unutmaz diye düşünürken yapayalnız kaldım. Sosyal medyada ilk tweetim, **“Yalnız kaldığımda, insanların yüzlerini göremeyeceğim diye çok korkuyordum, şimdi anladım ki insanların gerçek yüzleri yalnız kalınca daha iyi gözüküyormuş.” oldu.** Daha sonra binlerce söz yazdım.

Hangi kurumda görev yaptıysam oralarda başarılı olmak için var gücümle çalıştım. Zararla aldığım Gaziantep Öğretmenevini rekor karlarla onlarca yatırım yaparak ve kasada yüklü parayla devrettim. Fatih Sultan Mehmet ilköğretim okulunu 60. sıradan 22. sıraya çıkardım. Varoşlarda bulunan bu okula 2010 yılında 200 bin liralık yatırım yaptım. Gülşen Batar Anadolu Lisesi’nin kurucu müdürlüğünü yaptım ve efsane bir okul haline getirdim.

İstanbul’a gitme hayalleri kurarken önce reddettiğim halde daha sonra ısrarlara dayanamadım ve Gaziantep Büyükşehir Belediyesi’nde daire başkanı oldum. Şimdi oradan da ayrıldım.

20 kitap yazdım. 250 bine yakın kişiye konferans verdim. 150’ye yakın kitap fuarına katıldım.